

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τα Εισόδια της Θεοτόκου, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 21 Νοεμβρίου, ανήκουν στον κύκλο, των λεγόμενων, Θεομητορικών εορτών και λέγονται έτσι, οι γιορτές, που είναι αφιερωμένες, στο πρόσωπο της Θεοτόκου. Για την υπόθεση της γιορτής, δεν έχουμε, επαρκεί στοιχεία, από τα κανονικά Ευαγγέλια. Όσα είναι γνωστά τα γνωρίζουμε, από τα Απόκρυφα Ευαγγέλια και πιο συγκεκριμένα από το Πρωτευαγγέλιο, του Ιακώβου. Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτό, γονείς της Θεοτόκου, ήταν, ο Ιωακείμ και η Άννα, όπου κατάγονταν, από επίσημο γένος και ιερατική γενιά. Είχαν πλούσια, πνευματικά χαρίσματα και σπάνιες αρετές, που ήταν γεμάτοι από καλοσύνη, πραότητα και υπομονή. Ζουν τη ζωή τους, με ευλάβεια και φόβο Θεού και προσεύχονται, ολόψυχα, στο Σωτήρα μας Χριστό και αξιώνονται, να γίνουν οι Πρόγονοι, του Βασιλέως των βασιλευόντων, Ιησού Χριστού.

Όμως, στη ζωή τους υπήρχε ένα μελαγχολικό σύννεφο, που ζούσαν έντονα στη θλίψη, γιατί δεν μπορούσαν να αποκτήσουν παιδί, αν και ήταν παντρεμένοι, είκοσι χρόνια. Εκείνα τα χρόνια, η οικογένεια που δεν είχε παιδί, ένοιωθε περιφρονημένη και ντροπιασμένη, από τους ανθρώπους. Κανείς δεν είχε σχέση μαζί τους και στην Εκκλησία, όταν πήγαιναν, κάθονταν, πάντα τελευταίοι, όπως και τελευταίοι, έδιδαν, τη λειτουργία τους. Σε μια μεγάλη γιορτή των Εβραίων, πήγαν στο Ναό και από την υπερβολική αγάπη, που είχαν στο Θεό, έδωσαν τη λειτουργία τους, πρώτοι. Ο ιερέας, αντέδρασε αμέσως και τους χαρακτήρισε ασεβείς, γιατί δεν σεβάστηκαν το Νόμο και έδωσαν τη λειτουργία τους πρώτοι, ενώ, θα έπρεπε, να την δώσουν τελευταίοι. Μάλιστα δε, τους έδιωξε από το Ναό, για να μην οργιστεί περισσότερο ο Θεός και τους κατακάψει.

Εκείνοι, μετά από μια τέτοια προσβολή, φεύγουν πικραμένοι και βαδίζοντας στους δρόμους, βουβοί και αμίλητοι, παρακαλούσαν τον Θεό, να τους λυπηθεί και να τους βοηθήσει. Σε κάποια στιγμή ο Ιωακείμ, γυρίζει το κεφάλι του προς τη σύζυγο του Άννα και βλέπει τα μάτια της να τρέχουν, ποτάμι τα δάκρυα, όπως, ποτάμι έτρεχαν και τα δικά του. Βρίσκει, όμως, το κουράγιο και της λέει: « Άννα, αγαπημένη μου γυναίκα! Δεν επιθυμώ, πλέον, να ζήσω, ούτε για μια μέρα, στο σπίτι μας, γιατί δεν μου το επιτρέπει η καρδιά μου. Είμαστε και οι δυο μας, κάτω, από την οργή του Θεού και των ανθρώπων. Εσύ πήγαινε στο φτωχικό μας σπιτάκι και χρησιμοποίησε το περιβολάκι του, σαν τόπο προσευχής και παρακάλεσε με θέρμη το Θεό, να μας στείλει παιδί. Εγώ θα πιάσω τα βουνά και τα λαγκάδια και με νηστείες και προσευχές θα παρακαλώ το Θεό, ή να μας στείλει παιδί, ή να επιτρέψει να με φάνε, τα άγρια θηρία». Έτσι, οι δρόμοι τους χώρισαν και ακολούθησε ο κάθε ένας, το δικό του.

Η ενάρετη και σεμνή Άννα, πηγαίνει στο σπίτι της και κάνει, μόνιμο τόπο προσευχής, το περιβόλι του σπιτιού τους. Με δάκρυα στα μάτια και με συνεχείς νηστείες, παρακαλεί το Θεό, να της στείλει ένα παιδί και δίδει την υπόσχεση, ότι δεν το θέλει δικό της, αλλά «θα το αφιερώσω σε Σένα», έλεγε, στις προσευχές της. Το ίδιο έκανε και ο Ιωακείμ στο βουνό που βρίσκονταν, δίδοντας και αυτός την ίδια υπόσχεση και τα μάτια του, ήταν, πλημμυρισμένα, στα δάκρυα.

Ο Αγαθός Θεός, απάντησε στις θερμές προσευχές και στα δάκρυα, του Ιωακείμ και της Άννας. Στέλνει τον Αγγελιοφόρο Του, Αρχάγγελο Γαβριήλ, πρώτα στον Ιωακείμ και του ανακοινώνει, ότι η γυναίκα του Άννα, θα φέρει στον κόσμο, ένα χαριτωμένο, κοριτσάκι. Στη συνέχεια, ο ίδιος Αρχάγγελος, επισκέπτεται και την Άννα και της ανακοινώνει, ότι θα γεννήσει, ένα κοριτσάκι.

Έτσι, όταν πέρασε, ο προβλεπόμενος χρόνος, αξιώθηκαν, να κρατήσουν στην αγκαλιά τους, ένα χαριτωμένο, κοριτσάκι και σκορπούσε τη χαρά, σ' όλο το σπίτι και τους χάριζε το χαμόγελο, που σ' όλη τους τη ζωή, στερήθηκαν. Όμως, δεν παρέλειπαν, να υμνολογούν και να δοξολογούν το Θεό, για το δώρο, που τους χάρισε. Έπρεπε, όμως, να τηρήσουν και την υπόσχεση, που είχαν δώσει στο Θεό, ότι θα χαρίσουν την μονάκριβη κόρη τους, στην Εκκλησία. Γι' αυτό το σκοπό, μόλις η μικρή κορούλα συμπλήρωσε τα τρία της χρόνια, μαζεύουν τις κοπέλες της γειτονιάς, οι γονείς και με λαμπάδες αναμμένες, πηγαίνουν, όλοι μαζί στο Ναό, για να την παραδώσουν. Εκείνη την εποχή, Αρχιερέας του Ναού, ήταν, ο Προφήτης Ζαχαρίας, ο πατέρας του Ιωάννη του Πρόδρομου. Μόλις, ο Ζαχαρίας παραλαμβάνει την Παναγία, την γνώρισε και αφού της απηύθυνε πολλά εγκώμια, για τις ανεπανάληπτες αρετές, που έφερε, αλλά και για το ψυχικό της κάλλος, γύρισε προς τους γονείς και τους λέγει: « Είσαστε ευλογημένο και χαριτωμένο αντρόγυνο, γιατί αξιωθήκατε να γίνετε γονείς, μιας τέτοιας θυγατέρας. Εσείς γεννήσατε τη Βασίλισσα του κόσμου και θα

δοξασθείτε, από το Θεό και τους ανθρώπους». Απλώνει τα χέρια του και την παραλαμβάνει από τη μητέρα της, όπου την οδηγεί, μέσα στα Άγια των Αγίων, δίπλα στη στάμνα του Μωϋσή, στη ράβδο του Ααρών και στις πλάκες, που ήταν γραμμένος ο Μωσαϊκός Νόμος. Μέσα στο Ναό έμεινε δώδεκα χρόνια, όπου Άγγελος Κυρίου την έτρεφε, με Ουράνια Τροφή. Αυτό το γεγονός γιορτάζουμε, στις 21 Νοεμβρίου.

Οι αγιογράφοι της Εκκλησίας μας, προκειμένου, να συνθέσουν την παράσταση της Εισόδου της Θεοτόκου, στο Ναό, συνήθως ακολουθούν, την εξής σειρά: Μπροστά σε κιβώριο, που συμβολίζει τον Ναό, βρίσκεται ο Αρχιερέας Ζαχαρίας, που είναι ντυμένος με την Αρχιερατική του στολή, όπου φαίνεται καθαρά και το χρυσό πέταλο, της Αρχιεροσύνης, έχει απλωμένα τα χέρια, προκειμένου, να υποδεχθεί, την Παρθένο Μαρία. Η Παρθένος, προηγείται της πομπής, εικονίζεται σε μικρή ηλικία, είναι ντυμένη σεμνά και πλησιάζει προς τον Ιερέα, που την περιμένει. Ακολουθεί ο Ιωακείμ, που φαίνεται να προωθεί λίγο την Παρθένο και τους ακολουθούν, η Άννα. Πίσω τους βρίσκονται, οι λαμπαδηφόροι Παρθένες, που ο αριθμός τους, δεν είναι καθορισμένος, κρατούν δε στα χέρια τους, αναμμένες τις λαμπάδες. Πίσω δε από τον Αρχιερέα, υπάρχουν σκαλοπάτια, που φαίνεται να κάθεται η Παρθένος Μαρία. Ένας ιπτάμενος Άγγελος, κρατεί στα χέρια του, την Ουράνια τροφή, φαίνεται να απλώνει το δεξί της χέρι, η Θεοτόκος και να την παραλαμβάνει. Βέβαια, το κέντρο της εικόνας, αποτελεί η μικρή Μαρία, που τα βλέμματα όλων, είναι στραμμένα, προς αυτή.

Όμως και οι υμνογράφοι της Εκκλησίας μας, επεξεργάστηκαν και ανέπτυξαν ύμνους, για την υπόθεση της γιορτής. Σε όλους τους ύμνους, έχουν δώσει χαρμόσυνο τόνο και καλούνται ο Ουρανός και η Γη, οι Άγγελοι και οι άνθρωποι, να συμμετάσχουν, σ' αυτή τη χαρά. Η γιορτή, έχει παγκόσμιο και ουράνιο χαρακτήρα, γιατί με την είσοδο της Παρθένου Μαρίας στο Ναό, αρχίζει η πραγματοποίηση των « προαιώνιων Βουλών του Θεού», για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Ενδιαφέρουσες, όμως είναι και οι δοξασίες και οι συνήθειες του Ελληνικού Λαού, που είναι συνδεδεμένες, με τη μέρα αυτή. Έτσι, η γιορτή της Παναγίας, στον τόπο μας, την Κρήτη, λέγεται «της Παναγίας της Μεσοσπορίτισσας», γιατί βρίσκει τους γεωργούς, να βρίσκονται στη μέση, της χειμερινής, σποράς τους. Σε πολλές δε περιοχές της πατρίδας μας, οι γεωργικές οικογένειες, έχουν την συνήθεια να βράζουν « πολυσπόρια» που είναι μίγμα δημητριακών και οσπρίων καρπών και τα μοιράζουν στις συγγενικές τους οικογένειες, προκειμένου, να εξασφαλίσουν άφθονους καρπούς, κατά την ερχόμενη χρονιά. Όμως και οι κτηνοτρόφοι της πατρίδας μας, τη μέρα της γιορτής της Παναγίας, ετοιμάζουν τα κοπάδια τους, να τα κατεβάσουν στα χειμαδιά, λόγω του επερχόμενου χειμώνα. Αλλά και μετεωρολογικές προγνώσεις γίνονται σε πολλές περιοχές, τη μέρα της γιορτής. « Αυτή τη μέρα λένε, βασιλεύει η Πούλια και ότι καιρό θα έχει αυτή η μέρα, θα έχει τον ίδιο καιρό και τις επόμενες, σαράντα μέρες».

Απολυτίκιο της Γιορτής:

Σήμερον της ευδοκίας Θεού το προοίμιον, και της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις. Εν ναώ του Θεού τρανώς η Παρθένος δεικνυται, και τον Χριστόν τοις πάσι προκαταγγέλεται. Αυτή και ημείς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Χαίρε της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις.

Τα Εισόδια της Θεοτόκου.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 12 Σεπτέμβριος 2012 07:36 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 09:48

Ακούστε το απολυτικό της Γιορτής:

{mp3}eisodia_theotokou{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου, « ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΙΩΑΚΕΙΜ ΚΑΙ ANNA» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Τη γιορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, την αφιερώνω στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να τους προστατεύει, η Χάρη Της.

Σπήλι, Σεπτέμβριος 2012.
Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}